

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a ripple effect. A large green speech bubble is centered on the page, containing the title text in white.

Analiza activității economico financiare a întreprinderii

Subiecte spre discuție

- 1. Necesitatea și rolul analizei financiare
- 2. Analiza activelor și pasivelor
- 3. Veniturile și cheltuielile întreprinderii
- 4. Analiza indicatorilor de profitabilitate
- 5. Analiza indicatorilor de insolvabilitate și lichiditate
- 6. Analiza indicatorilor de rentabilitate
- 7. Analiza indicatorilor de piață

Analiza activității
economico
financiare a
întreprinderii

- **constituie un instrument managerial, care ajută conducerea întreprinderii la cunoașterea fenomenelor, legăturilor directe dintre fenomene, la înțelegerea trecutului și prezentului în vederea fundamentării obiectivelor strategice de menținere și de dezvoltare a întreprinderii într-un mediu concurențial.**

Obiectiv

- evidențierea modalităților de realizarea a echilibrului financiar, a etapelor valorificării capitalului financiar și treptelor de acumulare bănească de formare a rezultatului financiar final.

Obiectivele de
bază ale AEF
constau în:

- - Acumularea informației privind situația întreprinderii pe piața internă și externă, nivelul competitivității acesteia;
- - Informarea întreprinderii despre cerințele standardelor și nivelul concurenței pe diferite piețe;
- - Diagnoza și reglarea activității întreprinderii;
- - Descoperirea și mobilizarea rezervelor interne de sporire a performanțelor financiare;
- - Întărirea autonomiei economico-financiare;
- - Creșterea eficienței economice;
- - Fundamentarea deciziilor financiare.

Funcțiile AEF sunt:

- 1. De informare (poziția întreprinderii pe piață, desfășurarea activității acesteia privitor la normele și standardele existente, nivelul concurențial pe diverse piețe;
- 2. De evaluare a potențialului tehnico-economic;
- 3. De realizare a relațiilor economice cu mediul extern;
- 4. De realizare a gestiunii eficiente a patrimoniului.

Rolul AEF poate
fi sistematizat
astfel:

- 1. Un mijloc important în elaborarea unor planuri reale, temeinic fundamentate din punct de vedere științific;
- 2. Un instrument operativ de cunoaștere și de reglare a procesului de îndeplinire a planului, revenindu-i următoarele atribuții;
- 3. Ca obiectiv final AEF îi revine rolul de a contribui la asigurarea unui echilibru financiar permanent și la îmbunătățirea rezultatelor activității întreprinderii

Metodele de AEF

- reprezintă un instrument real al conducerii întreprinderii care permit managerilor să pătrundă în esența fenomenelor cercetate, să formuleze cele mai juste concluzii care rezultă din această cercetare și care să fie valorificate pentru elaborarea alternativelor strategice de dezvoltare.

În funcție de scopurile urmărite
în cadrul AEF poate fi făcută o
grupare a metodelor folosite în
funcție de laturile cunoașterii

- metode ale analizei calitative-a căror utilizare asigură cunoașterea esenței fenomenelor și rezultatelor studiate, stabilirea elementelor și relațiilor structurale, a factorilor și cauzelor care le-au generat.
- metode ale analizei cantitative-
- permit măsurarea influențelor pe care le exercită asupra fenomenului economic, diferitele elemente componente sau diverși factori.

Metode ale analizei calitative

- - Metoda comparației - rezultatele financiare ale activității întreprinderii trebuie să fie apreciate atât ca o mărime în sine cât și în raport cu anumite criterii, cu o bază de comparație. Drept bază de comparație pot servi rezultatele, obținute de concurenți, rezultatele medii pe ramură, rezultatele perioadei precedente, anumite norme;
- - Metoda diviziunii și descompunerii rezultatelor – presupune divizarea și descompunerea rezultatelor în elemente componente cu scopul localizării rezultatelor favorabile sau nefavorabile și evidențierii posibilităților de îmbunătățire a lor.

Metode ale analizei cantitative

- - **Metoda substituirii în lanț**, se aplică în cazul când, între factorii care influențează fenomenul analizat, există o legătură matematică de produs sau raport. Această metodă asigură determinarea mărimii influenței fiecărui factor asupra rezultatului, evidențierea factorilor cu acțiune mai importantă și aprecierea nivelului de utilizare a resurselor întreprinderii;
- - **Metoda balanțieră**, este aplicată doar în cazul când, între elementele fenomenului economicofinanciar supus investigării, există relații de natura sumei și diferenței. Analiza permite evidențierea cauzelor care au determinat modificarea unui rezultat prin compararea valorilor efective ale elementelor balanței cu valorile prevăzute sau cele ale perioadei precedente;
- - **Metoda indicatorilor**. Pe baza indicatorilor se reliefează caracteristici ale însușirilor care țin de esența fenomenului cercetat, precum: nivelul și structura fenomenului, dinamici ale fenomenului cercetat, relațiile de interdependență dintre acest fenomen și alte fenomene, dintre acest fenomen și structurile sale interne.

Utilizatorii indicatorilor financiari

Manageri	Acționari	Creditori
Volumul vânzărilor	Rentabilitatea financiară	Coefficienții lichidității
Profit brut	Profit pe acțiune	Fluxul net a mijloacelor bănești
Profit perioadei până la impozit.	Rendament pe acțiune	Gradul de îndatorare
Profit net	Rata de distribuire a dividendelor	Rata autonomiei financiare la termen și globală
Ratele rentabilității activelor	Coef. de capitalizare bursieră, ș.a.	Solvabilitatea
Viteza de rotație a activelor		Valoarea de lichidare, etc.
Fondul de rulment		
Durata de achitare a plăților		
Gradul de uzură a mijl. fixe		

Sursele de date ale AEF

- La nivelul agentului economic sistemul de informații necesar analizei se formează din 2 categorii de surse:
- 1. sursele interne reflectă funcționarea propriu-zisă a întreprinderii, starea acesteia în anumite momente și aceste informații sunt asigurate de sistemul de evidență (contabilitatea financiară).
- 2. sursele externe sunt necesare pentru orientarea și adaptarea activității la schimbările ce pot avea loc în mediu economic și financiar în care activează întreprinderea, ajutând-o la valorificarea noilor obiective strategice și de dezvoltare.

sursele interne

- Sursele principale de date pentru analiza financiară sunt: - **bilanțul** – este definit ca un tablou al situației patrimoniului care reprezintă, în unități monetare mărimea valorică în corelație cu sursele de finanțare a acestora, precum și cu rezultatul obținut;
- - **situația de profit și pierderi** – se consideră ca una dintre cele mai importante și esențiale părți a rapoartelor financiare care prezintă un interes primordial atât pentru conducerea întreprinderii cât și pentru alți utilizatori de informații;
- **situația privind fluxul capitalului propriu** - caracterizează acea parte a activelor care constituie proprietatea întreprinderii. Aceasta reprezintă o garanție pentru creditorii privind achitarea datoriilor în cazul lichidării întreprinderii;
- - **situația privind fluxul mijloacelor bănești** - se reflectă fluxurile mijloacelor bănești și creșterea acestora din diferite tipuri de activități (operațională, de investiții, financiară) precum și în legătură cu decontările aferente dobânzilor, dividendelor și impozitelor.

sursele externe

- - informația privind mediul de activitate - are rolul de a poziționa întreprinderea într-o ramură de activitate în cadrul economiei naționale;
- - informații privind performanțele hârtiilor de valoare emise de întreprindere - aceste informații constau din datele privind rentabilitatea acțiunilor întreprinderii, evoluția prețului de piață al acțiunilor și estimările companiei specializate (rating) privind riscul întreprinderii;
- - informația privind produsele întreprinderii - constau din date ce poziționează întreprinderea pe piața de desfacere. Aceste date se referă la nivelul prețurilor, segmentul de piață, calitatea producției și nivelul concurențial

Sistemul de indicatori

- I. Indicatori ai rezultatelor activității economico–financiare
- II. Indicatorii rentabilității
- III. Indicatorii lichidității
- IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

Sistemul de indicatori
poate fi structurat astfel:
I. Indicatori ai
rezultatelor activității
economico-financiare

- - **orientați spre studiul performanțelor, evaluarea valorii lor efective și perspectivele evoluției în viitor.**

Sistemul de indicatori
poate fi structurat astfel:
I. Indicatori ai
rezultatelor activității
economico-financiare

- 1. venituri din vânzări;
- 2. profitul brut - mărimea lui trebuie să rămână stabilă sau să crească în dinamică. Micșorarea nivelului acestui raport semnifică creșterea costului vânzărilor. Rata profitului brut depinde de influența următorilor factori: structura producției vândute, costurilor produselor vândute și prețul de vânzare;
- 3. rezultatul activității operaționale - acest indicator arată capacitatea întreprinderii de a obține profit din activitatea de bază la un leu venit din vânzări.
- 4. profitul perioadei de gestiune până la impozitare;
- 5. profitul net - acest indicator caracterizează capacitatea întreprinderii de a produce profit net din vânzări și reflectă profitul net obținut pe întreprindere la un leu venituri din vânzări

II. Indicatorii rentabilității:

- 1. rentabilitatea vânzărilor;
- 2. rata rentabilității economice (a activelor);
- 3. rata rentabilității financiare;
- 4. Rata rentabilității față de resursele consummate;
- 5. Rentabilitatea mijloacelor fixe;
- 6. Rentabilitatea activelor curente.

III. Indicatorii lichidității:

- 1. rata lichidității imediate (absolută, lichiditatea de gradul I);
- 2. rata lichidității intermediare;
- 3. rata lichidității curente;
- 4. fondul de rulment;
- 5. ciclu de conversie a numerarului.

IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

- indică gradul în care întreprinderea utilizează creditul în finanțarea activelor sale.

IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

- 1. coeficientul de atragere a surselor împrumutate - caracterizează structura surselor de finanțare a activelor din punct de vedere al cotei surselor împrumutate, nivelul acestui coeficient trebuie să fie 0 – 0,5;

IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

- 2. coeficientul corelației dintre sursele împrumutate și sursele proprii - reflectă suma mijloacelor atrase revenită la 1 leu CP. Cu cât acest coeficient este mai mare cu atât mai riscantă este situația financiară a întreprinderii, nivelul favorabil fiind 1;

IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

- 3. rata autofinanțării activelor (rata autonomiei financiare globale) - acest indicator se interpretează prin aprecierea modificărilor în dinamică și prin compararea lui cu limita recomandată de 0,5. În acest caz jumătate din patrimoniul întreprinderii, care este format din surse proprii, servește drept garanție pentru achitarea tuturor datoriilor față de creditori;

IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

- 4. rata autonomiei financiare la termen – reflectă gradul în care capitalul propriu al întreprinderii asigură autofinanțarea activității de producție. Se apreciază pozitiv în cazul când ponderea capitalului propriu tinde spre o mărime unitară (între 0,70 – 1,0); .

IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

- 5. rata solvabilității generale - arta solvabilității generale exprimă gradul de acoperire a surselor împrumutate cu activele totale de care dispune întreprinderea. Nivelul acestui indicator trebuie să fie mai mare decât 1;

IV. Indicatorii gestionării datoriilor și a stabilității financiare

- 6. rata generală de acoperire a CP - în cazul în care este calculat în % primele 100% se finanțează din sursele proprii, celelalte – din surse împrumutate.

V. Indicatorii gestionării activelor

- care arată cât de eficient utilizează întreprinderea activele sale.

V. Indicatorii gestionării activelor

- 1. viteza de rotație a activelor curente;
- 2. durata de încasare a creanțelor;
- 3. viteza de rotație a stocurilor;
- 4. viteza de rotație a imobilizărilor;
- 5. viteza de rotație a activului total

VI. Indicatorii valorii de piață

- care caracterizează activitatea întreprinderii pe piața de valori, mărimea veniturilor și dividendelor plătite

VI. Indicatorii valorii de piață

- 1. profitul net pentru o acțiune;
- 2. coeficientul de capitalizare bursieră;
- 3. dividend pe acțiune;
- 4. randamentul dividendului